Safet Suljić

PRAKTIČAN NAČIN OBAVLJANJA ISTIHARE

Kada se želi učiniti neki dozvoljeni (mubah) posao o kojem je čovjek neodlučan, propisano/preporučeno je da se klanjaju dva rekata Istihare-namaza koji se klanjaju kao sabahski sunneti a nakon predaje selama se prouči dova.

U toj dovi vjernik, slijedeći riječi Uzvišenog: ***"Pomozite sebi strpljenjem i molitvom, a to je zaista, teško, osim poslušnima."*** (Al-Beqara, 45), priznaje svoju slabost i neznanje, moli Allaha da mu da ispravnu odluku i da mu olakša, moli Ga da mu odredi ono što je dobro za njeg i na dunjaluku i na ahiretu, i dovi da Allah odbije i udalji od njeg štetne posljedice na ovom i onom svijetu.

Istihara-namaz je zaseban namaz, i sastoji iz dva rekata. Klanja se kao sabahski Farz, odnosno Sunnet, s tim što se prija same dove donese zahvala Allahu i salavat i selam na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a također na kraju dove se donese salavat i selam na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Način klanjanja Istihare-namaza je opisan u hadisu kojeg prenosi Džabir ibn Abdullah, radijallahu anhuma, u kom kaže: "Allahov Poslanik, sallahu alejhi ve sellem, nas je učio istihari kod svih odluka kao što nas je poučavao kur'anskim surama, rekao bi: **'Kada neko od vas namjerava da se odluči za neku važnu stvar, neka klanja dva rekata nafile, a zatim prouči:**

Allahumme, inni estehiruke bi'ilmike ve estakdiruke bikudretike, ve es'eluke min fadlike-l-azimi, fe inneke takdiru ve la akdiru, ve t'alemu ve la e'alemu, ve ente 'allamul-gujub! Allahumme in kunte t'alemu enne hazel-emre (POTOM SPOMENE TU STVAR) ***hajrun li fi dini ve me'aši ve 'akibeti emri'***, *ili je rekao:* ***'Adžili emri ve adžilihi', 'fakdirhu li ve jessirhu li summe barik li fihi, ve in kunte t'alemu enne hazel-emre*** (POTOM SPOMENE TU STVAR) ***šerrun li fi dini ve me'aši ve 'akibeti emri***, *ili je rekao:* ***fi 'adžili emri ve adžilihi' fasrifhu 'anni vasrifni 'anhu vakdir lije-l-hajre hajsu kane, summe raddini bihi.***

(Allahu moj, iz Tvog znanja, daj mi pravilnu odluku, tražim od Tvoje Svemoći, i molim iz Tvoje dobrote, jer Ti odlučuješ a ne ja, i Ti znaš a ja ne znam, i Ti si poznavalac svih tajni. Allahu moj, ako je ova stvar dobra za mene, za moju vjeru i život, i ima dobre posljedice na oba svijeta, odredi mi je, olakšaj i bereket mi daj u njoj. A ako je ova stvar štetna po moju vjeru i život, i ako su joj posljedice loše na ovom i onom svijetu, odbij je od mene, i odbij mene od nje, i odredi mi dobro gdje god bilo, i učini me zadovoljnim njime kako god da bude), i onda treba spomeniti svoju potrebu (odluku)."(Buhari, 1166).

ISTIHARA DOVA

(KADA SE STIGNE DO RIJEČI KOJA JE PODCRTANA, ONDA SE TU SPOMENE STVAR ZA KOJU SE UČI DOVA)

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَخِيْرُكَ بِعِلْمِكَ، وَاَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَاَسْاَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ
الْعَظِيْمِ، فَاِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَآ اَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ، وَلَآ اَعْلَمُ، وَاَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ،
اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ اَنَّ هٰذَا الْاَمْرَ- خَيْرٌ لِّيْ فِيْ دِيْنِيْ وَمَعَاشِيْ وَعَاقِبَةِ
اَمْرِيْ [وَعَاجِلِهِ وَآجِلِهِ] فَاقْدُرْهُ لِيْ وَيَسِّرْهُ لِيْ ثُمَّ بَارِكْ لِيْ فِيْهِ، وَاِنْ كُنْتَ
تَعْلَمُ اَنَّ هٰذَا الْاَمْرَ شَرٌّ لِّيْ فِيْ دِيْنِيْ وَمَعَاشِيْ وَعَاقِبَةِ اَمْرِيْ [وَعَاجِلِهِ وَآجِلِهِ]
فَاصْرِفْهُ عَنِّيْ وَاصْرِفْنِيْ عَنْهُ وَاقْدُرْ لِيَ الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ اَرْضِنِيْ بِهِ [1]

Ibn Kajjim, da mu se Uzvišeni Allah smiluje, veli: "Ova dova u sebi sadrži potvrdu o postojanju Njega Uzvišenog, potvrdu Njegovih savršenih svojstava: znanja, moći, volje, potvrdu Njegova gospodarenja, prepuštanje svih stvari Njemu, traženje pomoći i oslanjanje na Njega, napuštanje oslanjanja na samog sebe, odricanje od svačije moći i snage osim Njegove. Također i čovjekovo priznanje svoje nesposobnosti da sigurno procijeni šta je za njega bolje i šta je u stanju uraditi i da li to želi, te da je sve to u rukama njegova Gospodara, Stvoritelja, Istinskog Boga, Koji jedini zaslužuje da bude obožavan." (Zadul-Me'ad. "Ezkarus-Sefer").

Istihara se klanja samo u pogledu stvari koje su dozvoljene, a ne u pogledu onoga što nam je naređeno ili zabranjeno jer tu nema izbora.

En-Nevevi, rahmetullahi alejhi, kaže: "Nakon Istihare treba uraditi ono u čemu se nalazi smiraj. Ne treba se činiti ono čemu je čovjek bio sklon prije Istihare. Odabir treba potpuno prepustiti Allahu, inače istihara nema svrhe. Ako čovjek učini ono što su mu hirovi diktirali onda nije iskren u traženju Allahove pomoći u odabiru, u svoj tvrdnji da ne posjeduje znanje i moć koje pripisuje samo Allahu. Ako je iskren u toj dovi, onda se odrekao pripisivanja moći ili snage sebi i odabira za sebe."

Nije uslov da se nakon Istihare-namaza mora nešto vidjeti u snu, već ponekad čovjek u srcu osjeti privlačnost ili odbojnost prema određenom djelu.